

3201

1883

1-54

321

ԻՆՁ Է

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՀԱՒԱՏԱԼԸ

مصارف آمریقاں میوزن شرکی طرفندن تسوید اولندرق
معارف عمومیه نظارت جلیله سنک رخصتیه
۲۷ ربع الاول ۳۰۰ و ۲۴ کانون ثانی ۹۸ نومرو ۹۵۵

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ Ա. ՅԱԿՈԲ ՊՕՅԱՋԵԱՆ

1883

28
1-61

2001

010

11265

Ի - 61

ԻՆՉ Է

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՀԱՒԱՏԱԼԸ

Կարգացող, երբեք այս հարցումն ըրած ես, և անկեղծ ու ջերմեանդ սրտով կ'ուզե՞ս ասոր պատասխանն ընդունիլ: Եթէ այսպէս է, այս տետրակը +եղէ համար գրուեցաւ: Երանի թէ Աստուած ասիկա քեզի օրհնութիւն մը ընէր: Կարելի է որ երբեմն մեղքերդ քննելով՝ քու ներսդ խռովութիւն մը զդաս. և եթէ խօսքով չէ, գոնէ քու մըտքիդ մէջ կը հարցընես թէ «Ի՞նչ ընեմ որ փրկուիմ»:

2299
40

Այդ հարցմանդ ան նոյն պատասխանն ունիս, զոր Պօղոս Առաքեալը բանտապետին տուաւ, ըսելով, «Հաւատա՛ Տէր Թիսուս Քրիստոսին»:

Բայց թերեւ զեռ կը տարակուսիս և կը հարցընես թէ, ի՞նչ կը նշանակէ այս խօսքը, և կը փափաքես Քրիստոսի հաւատալուն ճիշդ ի՞նչ ըլլալը գիտնալ:

Մեղսակիցս, քու փափաքդ շատ իրաւացի է: Զարմանքն և մեղքը սա է՝ որ դուն այս

պիտի հարցում մը առաջ ըրած չես: Ասիկա խիստ հարկաւոր ու երեւելի հարցում մըն է, և քու փրկութեանդ մեծ վերաբերութիւն ունի, քանզի Աստուածաշունչը կ'իմացընէ թէ, “Ան որ Որդւոյն կը հաւատայ՝ յաւիտեանական կեանք ունի, և ան որ Որդւոյն չհնազանդիր՝ անիկա կեանք պիտի չտեսնէ, հապա Սաղմոս Բարեբեռնը անոր վրայ կը փայլէ” ցովհ. Գ. 36:

“Ի՞նչ է Բրիտանոսի հաւատալը” Գիւ Սնոր կարօտ ըլլալդ զգալն է, Սնոր քեզ փրկելու՝ և հիմա փրկելու կարող և կամեցող ըլլալը հաւատալն է: Նաև ինքզինքդ բոլորովին Սնոր ողորմութեանը ձգե՛ն, և փրկութեան համար մինակ Սնոր ապաւինիլն է:

Գիւ Սնոր կարօտ ըլլալդ զգալն է. Մինչև որ ասիկա չընես, բնաւ զանի պիտի չփնտռես ջերմեռանդութեամբ, ու բոլորովին Սնոր պիտի չապաւինիս: Զորօրինակ, մինչև որ հիւանդ ըլլալդ չզգաս, բժիշկ չես կանչեր: Ինչպէս որ Պետրոս Առաքեալն երբ ծովուն վրայ կը քալէր, մինչև որ իր ընկղմելու վտանգի մէջ ըլլալը չզգաց, “Տէր, ազատէ զիս,” չսուսաց: Նոյնպէս ալ մեղաւորը բնաւ Բրիտանոսի չերթար ուղիղ կերպով, մինչև որ իր կորսուած ու թշուառ ըլլալը չզգայ: Ու-

րեմն, սիրելիս, քու Բրիտանոսի կարօտ ըլլալդ Բրիտանոսի բաւական չէ, պարտաւ զանիկա չէ՛ւ:

Չէ՛հրաւր կ'ըսե՞ս: Ուրեմն որչափ կորսուած և որչափ թշուառ եղած ըլլալու ես: Գիւ խօսքդ քեզ ամօթով ու վախով լեցընելու է: Որո՞ւ յանցանքն է որ չես զգար. և ե՞րբ պիտի զգաս: Կրնաս զգալ Իսկիւն, երբ մարդասպանի մը ձեռքն իյնաս. կրնաս զգալ Կրիստոսի, երբ բարեկամ մը մեռնելու հոգեվարքի մէջ տեսնես. իսկ տրամաթիւն չե՞ս զգար, երբ խորհիս չարչարուած Փրկչի մը վրայով, որուն սէրը դուն չարաչաք գործածած ես. խռովութիւն չե՞ս զգար, երբ միտք բերես այն ահագին դատաստանը, ուրուն շուտով պիտի հաննիս:

Պիտի համարձակի՞ս ըսել քու Դատաւորիդ այն մեծ օրը, “Չ'ըրցայ Փրկչի մը կարօտ ըլլալդ զգալը”

Սակայն գուցէ կ'ըսես. “Կ'զգամ, գոնէ չափով մը, որ խեղճ, յանցաւոր ու կորսուած մեղաւոր մըն եմ. բայց այսչափ զգալս պիտի չփրկէ զիս”

Այո, պիտի չփրկէ, հաղարտւոր մարդիկ այսչափ զգացին և կորսուեցան: Դուն պարտիս նաև,

Հասարակ ինքնաբերական կարող է և կ'ուզէ թել գրել և հիմա գրել: Դուք մեծ մեղաւոր մըն ես, բայց Բրիտանոս ամենազօր փրկիչ մըն է:

Սատանան կը ջանայ քեզ համոզել թէ Բրիտանոս կարող չէ քեզի պէս մեծ մեղաւոր մը փրկել: Բայց սուտ է: Բրիտանոս կարող է քեզ փրկել: Բայց եթէ դուն չհաւատաս Անոր այսպէս կարող ըլլալուն, պիտի չապաւինիս Անոր, ինչպէս որ բռնկած տան մը տանիքին վրայ գտնուող մարդ մը չհամարձակիր խախտտ սանդուխի մը վրայ կոխել, երբ կասկած կ'ունենայ թէ զինք վար պիտի ձգէ:

Դուն հաւատարմ եմ որ Բրիտանոս կ'ուզէ քեզ փրկելու: Անոր կամեցող ըլլալը շատ կերպերով ցուցուած է: Եթէ այս բանիս կ'երկրայիս՝ ուրեմն դուն հաւատացող չես, և զԱն կը բարկացընես: Մտածէ, երբ Անիկա կը յիշեցընէ քեզի սա բարեգութ խոստմունքն, ըսելով՝ «Ան որ ինծի կու գայ, բնաւ դուրս պիտի չհանեմ» (Յովհ. 2. 37) ու դուն ալ այս խօսքին պատասխանես, «Ով Տէր, չեմ կրնար կարծել թէ դուն կ'ուզես ինծի պէս մէկն ընդունիլ, եթէ քեզի գամ»:
Քու այս պատասխանդ անոր հաճելի կ'ըլլայ: Բայց դուն ճիշդ այսպէս ըսած կ'ըլլաս երբ սա զգացումն կը ցուցընես թէ, «Ես

չատ մեծ մեղաւոր մ'եմ, և թողութիւն գտնելու յոյս չունիմ» կը կարծես թէ այսպէս ըսելով՝ խոնարհութիւն ըրած կ'ըլլաս, բայց կը սխալիս. քանզի ըրածդ անհաւատութիւն է ու մեղք:

Պարտիս հաւատալ թէ Բրիտանոս կ'ուզէ հիմա քեզ փրկել: Թերեւս կը խորհիս թէ քանի մ'օր կամ շաբաթ ապաշխարելով, լալով և աղօթք ընելով, պիտի կրնաս զԲրիտանոս կամեցընել քեզ փրկելու:

Ստոյգ գիտցիր որ քու ամենաշար թշնամիդ քեզի համար աւելի մեծ չարիք մը չը կրնար փափաքիլ, քան թէ միշտ այսպէս խորհիս:

Դուն աւելի չար ըլլալու վտանգին մէջն եմ, ու բան մը չես ըներ Բրիտանոսի սէրը ստանալու համար, քանի որ չես ուզեր ինքզինքդ յանձնել Անոր քեզի ըրած հրաւերքին: Մինչև որ չհաւատաս թէ Անիկա կարող է և կամեցող քեզ փրկելու, և հիմա փրկելու, բնաւ պիտի չփրկուիս:

Քու հոգւոյդ մեծ թշնամոյն վնասածը չէ որ դուն Բրիտանոսի երթալուդ և անոր քեզ ընդունելու ժամանակը շատ ուշ ատենի մը թողուս. եթէ միայն շաբաթ մը, ժամ մը և կամ րոպէ մը ուշացընես՝ թշնամիդ

դո՛հ կ'ըլլայ , քանզի այնչափով անոր կամքը
կը կատարուի , և քու հոգիդ կընայ կորսուիլ :

Ինչպէ՛ս Բուրճիէն Քրիստոսի ողորմութեանը յանձ-
նելու , և իրկութեան համար մայն Ասոր ապաւինելու ես :

Այս խօսքերէն կ'իմացուի որ ինքզինքդ
փրկելու , կամ ուրիշ ճամբով մը փրկուե-
լուդ բոլոր յոյսերն թողելով՝ միայն Քրիս-
տոսի արգարութեամբը փրկուելուդ յոյս ու-
նենալու ես , և անկէ ի զատ՝ ամենեկին ուրիշ
յոյս մը ունենալու չեմ :

Բնաւ չզգացի՞ր որպէս թէ բոլոր ձեռքէդ
եկածն ըրած ես . և կամ երբեմն չճանացի՞ր
ու չմտածեցի՞ր որ փրկութիւն դանելու հա-
մար քանի մ'առաքինութիւններ ալ ընես :

Արդարեւ դուն շո՛ւ անգամ այսպէս ըրած
ես : Արդ՝ դադրէ՛ այսպէս ընելէն , և սկսէ
Քրիստոսի ապաւինիլ որ ամէն բան ինքն ընէ ,
ու դուն ապահով կ'ըլլաս անառեւն :

Դիցուք թէ մարդ մը նաւակը նստած՝
գետի մը ահադին ջրվեժի մը մօտ թի քա-
շած ատեն , հոսանքը սկսի դէպ ի վար տա-
նիլ զանիկա , ու գետեզերքը կեցած դիտող-
ներն իրենց յոյսը կտրեն , և վախնալով թէ
անշուշտ պիտի կորսուի , ամէնքը բարձրա-
ձայն պոռան՝ «կորսուեցաւ :» Բայց դիցուք
թէ նոյն ատեն շուտով չուան մը ողորմելի

մարդուն նետուելով՝ նաւակին քովը լինայ ,
արդեօք բոլոր դիտողները պիտի կանչե՞ն մար-
դուն որ թիեքը «ժող Ժող ու ջանայ եզերքը
հասնիլ , թէ և դիտեն թէ որչափ որ անիկա
բոլոր ձեռքին զօրութեամբն քաշէ , նաւակը
դէպ ի կործանումն կ'երթայ : Ոչ , ոչ , այն-
պէս պիտի չընեն , հապա ամէնքն ալ միա-
բերան և ուժով պիտի սրուան , «Թող Կող
Ժող Թիեք , յէ Ժող Ժող Ժող Ժող Ժող , և չուանը
միայն բռնէ՛ :»

Բայց եթէ անիկա փոխանակ չուանը բռնե-
լու , թի քաշելը ընտրէ , անշուշտ քանի մը բո-
պէէն ետքը աներեւոյթ կ'ըլլայ ու կը կորսուի :

Այս մարդուն փրկութեան հնարքը թի
քաշելը չէ , հապա զանոնք մէկդի նետել և
չուանը բռնելն է : Ասանկ ալ մեղաւորին
փրկութիւնը ինքզինք փրկելու ջանալէն չգար ,
հապա Քրիստոսի ապաւինելով ան ջանքէ
դադրելէն . քանզի քանի որ փրկութեան
դործն ինք կատարել կը յուսայ , պիտի չա-
պաւինի Քրիստոսի : Ուրեմն չէ թէ ընելը՝
հապա հաւատալը կը պահանջուի :

Բայց պիտի ըսես , «Եթէ բոլոր իմ ընե-
լիքս ինքզինքս փրկելու ջանքերէն դադրիլ՝ և
փրկութեանս դործը Քրիստոսի ձգելն է , ու-
րեմն ինչո՞ւ կ'ստիպէք զիս Քրիստոսեայ լլաւ , կամ

ինչ և իցէ բան մ'ընել . ինչո՞ւ չէք թողուր զիս որ լուռ կենամ ու սպասեմ որ Քրիստոս գայ ու ինձի թողութիւն տայ :» Բարի, սիրելիս, ես ալ քեզի կը հարցընեմ, ի՞նչ պիտի ըլլար այն նաւակին մէջն եղած մարդուն եթէ թիւրը ձգէր, ու իր ձեռքերն իրարու վրայ դնելով՝ չուանին սպասէր, որ զանի փրկէ :

Անշուշտ ինչպէս որ թիւ քաշելով պիտի մեռնէր, նոյնպէս ալ եթէ անշարժ կենար՝ պիտի մեռնէր : Ուստի պէտք էր անոր որ չուանը բռնէր :

Ասանկ ալ մեղաւորը գիտնալով թէ իր բռնած ճամբով իր սիրտը չմաքրուիր, հապա միայն Քրիստոսի նայելով, պարտի Բարի . ոչ թէ սպասել որ քիչ մը բարի ըլլայ . երբ կը գիտնայ թէ ժամանակը կ'անցնի, և ինքզինք բոլորովին կորսուած ու թըշուառ կ'զգայ, անատեն խառն յուսահատութեամբ և յուսով լեցուած — յուսահատութիւն՝ իրեն վրայ, և յոյս Քրիստոսի զօրութեանն ու ողորմութեանը վրայ — պիտի ըսէ,

«Ես կը կայնիմ լեռան մը ծայր,
Ոհ, փրկէ զիս՝ որ չիյնամ :»

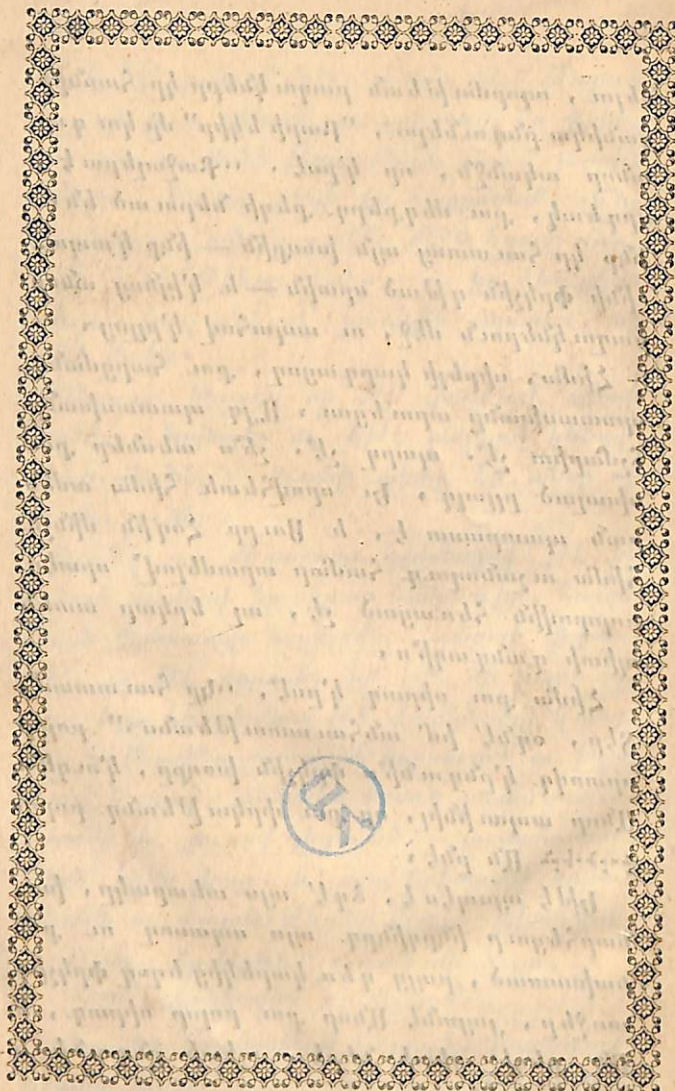
Անատեն իր աղօթքը կը լսուի : Բարեգութ Փրկչին սիրտը պատրաստ է զանկա ողջու-

նելու, ողորմութեան բազուկները կը հասնին զանկա ընդունելու, «Բարի եկիր» մը կու գայ անոր ականջն, որ կ'ըսէ . «Քաջալերուէ, որդեակ, քու մեղքերդ քեզի ներուած են :» Ինք կը հաւատայ այն խօսքին — ինք կ'ապա- ինի Փրկչին զթած սրտին — և կ'իյնայ անոր բազուկներուն մէջ, ու ապահով կ'ըլլայ :

Հիմա, սիրելի կարդացող, քու հարցմանդ պատասխանը տրուեցաւ : Այդ պատասխանը ճշմարիտ չէ՞. պարզ չէ՞. չե՞ս տեսներ քու սխալած ըլլալդ : Եւ որովհետեւ հիմա ամէն բան պատրաստ է, և Սուրբ Հոգին մինչև հիմա ուշանալուդ համար տրտմելով՝ սրտեղբորդովին հեռացած չէ, ալ երկար ատեն պիտի դանդաղիս :

Հիմա քու սիրտդ կ'ըսէ, «Կը հաւատամ, Տէր, օգնէ՛ իմ անհաւատութեանս .» բոլոր սրտովդ կ'ընդունիս Փրկչին խօսքը, կ'ուզե՞ս Անոր ապաւինիլ, որ քու փրկութեանդ բոլոր փութեքն Ան ընէ :

Եթէ այսպէս է, ձգէ՛ այս տեսրակը, խոնարհեցուր ինքզինդդ այս սպասող ու քու նախատած, բայց դեռ կարեկից եղող Փրկչիդ առջևը, յայտնէ Անոր քու բոլոր սիրտդ, և Ան քեզի պիտի ներէ, պիտի ընդունի և պիտի փրկէ քեզ :

<< Ազգային գրադարան

NL0030033

3107